

nak, befolyásának korlátozására hozandó határozott intézkedéseket. E nyomásnak engedve, Széll József, az új belügyminiszter április 15-én elrendelte A Nemzet Akaratának Pártja feloszlását, és vezető tisztségviselőinek, így Szálasinak a letartóztatását. Szálasit először háromhavi börtönre ítélték, de már fellebbezésének ideje alatt, mindössze tíz, börtönben töltött nap elmúltával szabadon engedték.

Az ország felzaklatott belpolitikai életében a kormány határozott fellépése a radikális mozgalmakkal szemben csak átmeneti időre hozott valamelyes enyhülést. Nem sok időbe tellett, hogy Szálasi értékes tőkét kovácsoljon magának a törvénnyel való összeütközéséből. A kormányzat is hamarosan rájött, hogy Szálasi letartóztatása és lecsukása csak növelte saját és tábora népszerűségét.⁵⁷ Szálasi ügyesen aknáztta ki váratlan „mártíromságát”, hogy újabb követőket toborozzon,⁵⁸ és befolyásos híveket nyerjen a politikai és katonai vezető körökben. Megszerezte a kormánypárti jobbszárny vezérének, Mecsér Andrásnak támogatását, híve lett az újságíró Hubay Kálmán, aki korábban Gömbös körül tüsténkedett, s mellé állt két hírhedt antiszemita, akik a magyarországi végleges megoldás hajtóerőivé váltak (lásd a 13. fejezetet): Endre László és Baky László. Katonai körökben a legfontosabb új „szerzemény” Rátz Jenő vezérkari főnök és Ruszkay Jenő tábornok volt. Bár nem tartozott a vezető körökhez, de azért befolyásos ember volt Rothen Ferenc, alias Franz Rothen, a népi németek vezére, aki náci szolgálatban állott, valamint a történetíró Málnási Ödön, aki hamarosan a párt legfőbb ideológusává emelkedett.⁵⁹

Szálasin népszerűségére és újonnan szerzett „karizmájára” támaszkodva újra megkísérelte egyesíteni és erős, hatékony politikai erővé alakítani a szélsőjobboldali mozgalmat. 1937 októberében oroszánrészt vállalt a Magyar Nemzeti Szocialista Párt létrehozásában. Ez az új párt Balogh Nemzeti Szocialista Pártjának és a valamivel előbb Endre László és Széchenyi Lajos által szervezett Fajvédő Szocialista Pártnak az egyesüléséből született. Kezdetben a Balogh–Szálasin–Széchenyi hármast irányította, de hamarosan Szálasin kezébe került a tényleges vezetés. Elképzelése a jobboldali egységről csak részben teljesült, mert pártja három másik szélsőjobb- oldali párttal volt kénytelen vetélkedni, a Festeticsével, a Pálffyval és Salló János Nemzeti Frontjával.⁶⁰ Az új párt ennek ellenére oly baljós módon gyarapította erőit és befolyását, hogy a kormánynak haladéktalanul tennie kellett valamit. 1938. február 20-án a budapesti rendőr-főkapitányság politikai osztálya terjedelmes jelentésében tájékoztatta a kormányt arról, hogy az új pártnak céljai és módszerei megegyeznek a nemrég feloszlott A Nemzet Akaratának Pártja elképzelésével.⁶¹ Négy nappal később a pártot betiltották, Szálasit pedig 72 társával együtt rendőri felügyelet alá helyezték.